



ΣΟΦΗ

8

ΣΟΦΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ὅγδοον κι' εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεῦομεν' στήν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια δώδεκα κι' ἐνιакόσ' ἄκόμα,
ὅλοι τὴν Ἀνόρθωσι θάχουνε' στὸ στόμα.

Δευτέρα Σεπτεμβρίου κι' εἰκοστή,
χάσκει διπλωματία σεβαστή.

Χίλια κι' εἰκοσιέξη καὶ διακόσα,
κι' ἡ πλάσις ἐξοπλίζεται σκιρτῶσα.

Τῶν ὅρων μας μεταβολὴ ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο — ὁ κ τὼ φ ρ ἄ γ κ α εἶ ν α ι μόνον
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δέ κ α φ ρ ἄ γ κ α κ αὶ σ τὸ χέ ρ ι

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμῆος» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' ὅποιος ἀπ' ἐξῶ θέλει
δὲν θὰ πληρώσῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

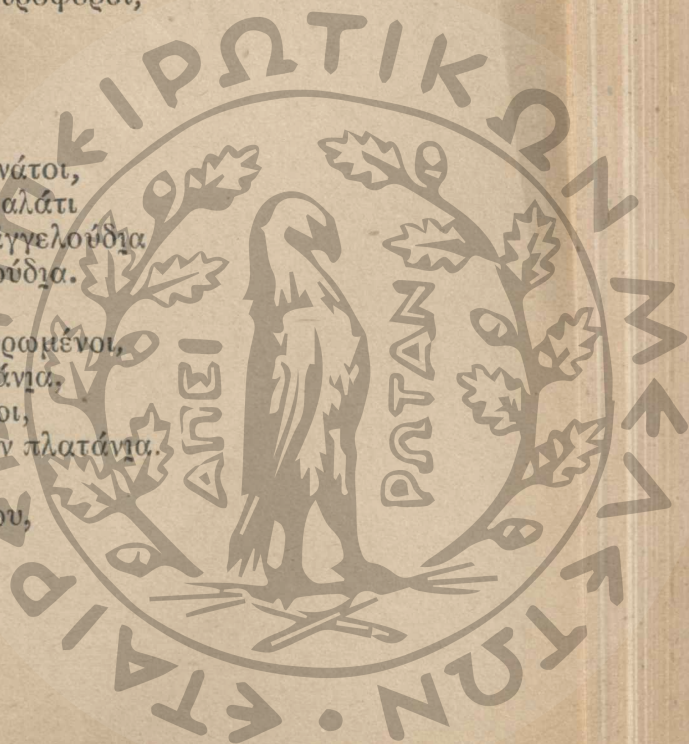
Ἑνώσεις λαῶν τεσσάρων κατ' αἰμοχαρῶν βαρδάρων.

Σμίγουνε τῆς κορώναις των Ρηγάδες σταυροφόροι,
καὶ μέσα' στήν Ἀνατολὴ
ροδίζει καὶ φωτοβολεῖ
μὲν λευκοφόρα κόρη.

Ἀδελφωμένοι τώρα πᾶν τέσσερης Κορωνάτοι,
κι' ἀπὸ τοῦ κάθε Βασιλεῖ τὸρθάνοικτο Παλάτι
σοῦ φαίνεται πῶς κελαῖδουν χρυσόφτερ' ἀγγελούδια
μεγάλης Ἀναστάσεως τετράγλωσσα τραγούδια.

Σταυρώνουνε τὰ ξίφη των Ρηγάδες σταυρωμένοι,
ποῦ γιναν ἢ κορώναις των ἀκάνθινα στεφάνια,
καὶ μάρτυρες πολὺπαῖοι καὶ σιδεροδεμένοι,
ποῦ κατὰ γῆς' σωρίστηκαν, ψηλόνουν σὰν πλατάνια.

Μὲ τὸ μεγάλο τῶνομα, Διάδοχε τοῦ Θρόνου,
σ' ἐλεύθερη καὶ σκλάβᾳ γῇ
βαλσάμωσε βαθειὰ πληγὴ
κάθε μεγάλου πόνου.



Μέσ' ἀπὸ τὸ Παλάτι σου
καμαρωμένο τᾶτι σου
προβαίνει, καββαλάρη.

Κι' ἕνας λαὸς ἀκολουθεῖ
μὲ τῆς ιδέας τὸ σπαθί,
μὲ τοῦ σταυροῦ τὴ χάρι.

Πρόβαινε μὲ τὸν Βόρι σου καὶ σύ, Κοβούργων θρέμμα,
κι' ἐμπρός σου κύτταξ' αἶμα,
ποῦ χθὲς ἀκόμῃ πότισε τὸ χῶμα τῶν Κοτσάνων,
καὶ τὸν ἀντίλαο ἔξυπνᾷ πολεμικῶν παιάνων.

Μέλπει κι' ὁ Μιλοστάνοβιτς τὸν Σερβικὸ τὸν Θρόνο,
κι' ἀκούω γέροντα βοσκὰ τὰ γίδια του σὰν βόσκη
'στὴ γοῦσλα τὴ μονόχορδη νὰ τραγουδῇ μὲ πόνο
τὸν Πέτρο Καραγεωργεβιτς, τὸν Δούσχαν, τὸν Μιλόσκη.

Προβαίνει γέρο Βασιληᾷς, ποῦ τοῦχει γράψ' ἢ μοῖρα
νᾶχη σπαθί' στὸ χέρι του καὶ τροβαδούρου λύρα.
Βροντοῦν χρυσαῖς ἀρματωσιαῖς 'στὸ πέρασμα καὶ τούτου,
κι' αὐτὸς ὕμνεϊ μονάχος του τᾶρματα τοῦ λαοῦ του.

'Στὴν ἀσημένι' Ἀνατολὴ λαμποκοποῦν τὰ χιόνια,
τέσσερα κυματίζουνε σύμβολ' ἀδελφωμένα,
ξεχάνοντ' ἔχθρας δίσεκτα, φαρμακωμένα χρόνια,
καὶ σκούζουν σκλάβοι γύρω των μὲ μάτια βουρκωμένα:
'Ἔσεῖς, σημαίαις τοῦ Σταυροῦ, κτυπᾶτε τὸ φεγγάρι
τοῦ Τούρκου μακελλάρη.

